

Søren P. Larsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne erklære, at vi med Velvillie vil se paa dette Lovforslag, der, som det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne (Einer Jensen), erklærede, væsentligst indeholder tekniske Ændringer, som er nødvendiggjort gennem den Ændring i vor Sociallovgivning, der bliver gennemført, og som allerede er vedtaget ved anden Behandling her i Tinget. Den højtærede Minister har skyndt sig med at fremsætte dette Lovforslag, vi har endnu ikke liggende for os Socialreformen, som den er vedtaget ved anden Behandling, fordi Rigsdagens Trykkeri naturligvis i denne Tid er stærkt bebyrdet med Arbejde, men da jeg gaar ud fra, at vi faar Udvalgsbehandling, idet der er visse tekniske Ting, vi gerne skulde se lidt nærmere paa, skal jeg ikke opholde mig herved, fordi jeg forstaaer, at den højtærede Minister ønsker, at dette Lovforslag i nogen Grad følges med Socialreformen.

Ved at se paa de foreslaaede Ændringer, hvorved vi kommer ind paa en anden Refusionsordning end den, vi har haft før, kom jeg til at tænke paa, om det ikke var rimeligt, at vi i denne nye Lov fik en Bestemmelse, som kunde give Kommunerne en Ret, de havde tidligere, nemlig Retten til, naar de skulde betale deres Bidrag til disse Arbejdsløshedsforanstaltninger, at føre en vis Kontrol derigennem, at Medlemslisterne kunde rekvireres ud til Kommunerne. Jeg ved, at mange Kommunalbestyrelser har gjort et stort Arbejde for at sammenligne, og at man ogsaa af og til har fundet Forhold, som er blevet rettet. Ikke mindst paa Arbejdsløshedslovgivningens Omraade er alle, som har social Forstaaelse, i højeste Grad interesseret i, at Misbrug saa vidt muligt undgaas, de sætter ondt Blod ikke alene hos dem, der kommer ind under Loven, men ogsaa hos dem, der er med til at yde de store Bidrag, som skaffes frem paa den Maade. Jeg ønsker ikke her ved første Behandling af dette Lovforslag at rejse nogen principiel Debat om Arbejdsløshedslovgivningen og dennes Administration, enhver, som kender noget til disse Forhold, er klar over, at Vanskelighederne er uhyre store; selv med den bedste Villie og de bedste Hensigter kan det ikke undgaas, at der forefalder Misbrug, og disse Misbrug hæfter Offentligheden sig i meget stærk Grad ved, og jeg siger rent ud, at det ikke er uden Grund, man nævner Misbrug af forskellig Art. Netop i de sidste Dage har jeg faaet en Henvendelse fra en Kommunalmand, som gør opmærksom paa et Forhold, der har sat ondt Blod paa hans Egn. Det drejer

sig om 3 unge Mennesker, som var ledige og hævdede deres Understøttelse. De søgte og kunde faa Arbejde paa en Landejendom; det er blevet opgivet mig, at de kunde faa to Kroner om Dagen samt Kost; men dette Tilbud afviste de 3 unge Mennesker, idet de erklærede, at saa vilde de hellere nøjes med deres Understøttelse. Jeg har saavel Navn som Adresse paa den Kommunalmand, der har givet mig denne Oplysning. Det er muligt, at de unge Mennesker kunde ønske en højere Løn, det er muligt, Lønnen kunde have været højere, det skal jeg ikke drøfte her, men jeg siger, at saadanne bestemte Tilfælde, hvor Folk nægter at tage anvist Arbejde og motiverer det med, at de saa hellere vil have Understøttelse, sætter ondt Blod. Jeg har gerne villet nævne dette Eksempel overfor den højtærede Minister, der forestaar Administrationen af denne vanskelige Lovgivning, fordi det er den Slags smaa Eksempler, som er med til at skabe ondt Blod overfor den Nødhjælpslovgivning, jeg betragter Arbejdsløshedslovgivningen som værende i en Situation som denne, hvor Hundredtusinder har gaaet ledige, og langt den største Del, for ikke at sige alle, har gaaet ledige, fordi der intet Arbejde var at faa, og vi har derfor fra Samfundets Side erkendt, at det var rimeligt og naturligt at yde dem Hjælp. Jeg gentager: naar vi erkender dette, er det i alle Parters velforstaaede Interesse, at man gennem Administrationen søger at forhindre Misbrug. Jeg kunde supplere dette Eksempel med flere; vi har set, at der ved Helsingør Byret har været rejst Sag angaaende Misbrug af den Vinterhjælp, der har været givet, og jeg vil sige til den højtærede Minister, at vi faar vel senere Lejlighed til at gøre os bekendt hermed, jeg skal ikke bygge paa Avisreferater eller Fremstillinger af forskellig Art, jeg gaar ud fra, at hvis der bliver rejst Retssag for Misbrug af Vinterhjælpsunderstøttelse, vil vi senere her i Rigsdagen blive gjort bekendt med de nærmere Omstændigheder, som knytter sig dertil. Naar jeg har nævnt dette, er det som sagt ikke, fordi jeg ønsker at fremkalde nogen principiel Debat for eller imod om disse Ting. Meningen er kun at gøre den højtærede Minister, som jeg ved er stærkt interesseret i disse Ting, opmærksom paa disse Forhold, thi det er i alle Parters velforstaaede Interesse, at de flest mulige Misbrug undgaas, og at der bliver skredet ind, hvor man finder dem, for ellers sætter det ondt Blod overfor en Lovgivning af denne Art. Den Lov, som dette Lovforslag skal revidere, blev jo vedtaget i Fjor,